

EM _ NỤ CƯỜI SƯƠNG KHÓI

Thơ: Phạm Kim Thuận

Tranh: Hồ Hiếu

Khoé môi thoáng nhẹ nét cười
Mắt nhung vờ vờ một trời thương yêu
Tóc mây gợn gợn bóng chiều
Hương bay thanh thoát mị kiều hồng liên
Bên trời mây trắng du miên
Khăn voan nhẹ khoác dáng hiền sen mơ
Đoan trang tà áo mộng thơ
Rưng rưng sóng mắt thần thờ hồn anh
Nụ cười sương khói mong manh
Răng chừ em lại ru anh giấc nồng ?!
Giấc mơ lãng đãng bành bồng
Dấu yêu nằm cuộn trong vòng tay thương
Ngân ngọc mộng mị vô thường

Bóng em tan biến hư không ngậm ngùi
Còn trong anh nỗi buồn vui
Một mai già biệt cõi đời vắng em
Phương trời xa rất êm đềm
Nét cười em vẫn dịu mềm trên môi
Thời gian giây phút ngừng trôi
Mơ cùng em bước chung đôi nẻo đường.